

## ตอนที่ 1 ไก่ขอตาน

คืนที่ไร้ดาวและเดือน ท้องนภาราวถูกปิด ปกคลุมภูเขา  
และแม่น้ำหนานฉีท่ามกลางแสงจันทร์

หนานฉี พื้นที่ทางตอนใต้ ทิวทัศน์เจียบสงบและงดงาม  
พื้นที่มีลักษณะพิเศษเช่นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงภูเขาและ  
แม่น้ำที่กระจายตัวอยู่ทั่วอาณาจักร ข้ามเขตแดนทางตอน  
ใต้ของหนานฉีที่เมืองใหญ่อันดับหนึ่งนามว่าอันโจว มี  
ภูเขาอยู่หน้าแน่น รวมถึงภูเขาลู่หมิงนอกเมืองอันโจวที่  
ทอดเป็นแนวยาวเหยียดอยู่บนเส้นขอบฟ้า เป็นเส้นโค้งที่  
คดเคี้ยวสวยงามยิ่ง ทอดยาวออกจากกำแพงเมืองสี่  
เหลี่ยม นวลเนียนค้อมๆ ทอดยาวออกจากกำแพงเมืองสี่  
เหลี่ยม ข้ามผ่านที่ราบรุ่มที่เต็มไปด้วยหญ้าเขียวชอุ่ม  
จุดประกายดังสายคาดเอวหยกสีเงินหนึ่งสาย นั่นคือ  
แม่น้ำลู่หมิง

แม่น้ำลุ่มหิมเป็นแถบแพรวไหมของภูเขาลุ่มหิม เป็น  
สถานที่ที่วิวชมอันเลื่องชื่อของอันโจว เป็นแหล่งบ่มของ  
บทประพันธ์อันไพเราะของเหล่านักกวี ทว่าของช่วงหนึ่ง  
ที่ถูกเขายึด เพราะคนผู้นั้นที่เขายึดบอกว่าแม่น้ำลุ่มหิมมี  
ความอบอุ่นของบ่น้ำร้อนแต่กลับไม่มีกลิ่นของกำมะถัน  
มีความบริสุทธิ์ที่ใสสะอาดแต่กลับไม่มีที่อาบน้ำเฉพาะ  
หุบเขาโอบล้อม คืบไปไม้ผลิเสบียงสดดอกไม้ป่าโอนอ่อน  
วิหคบินโฉบกิ่งไม้ไหว มีเพียงการอาบน้ำท่ามกลาง  
สภาพแวดล้อมเช่นนี้ที่จะทำให้ผิวดูชุ่มชื้นของเขาไม่  
ผิดหวัง

เวลานี้ โดยรอบภูเขาระยะสามลี้ แบ่งออกเป็นสามเขต

นอกเขตสุดเป็นทหารคุมกันสวมเกาะขี้น้ำถือแส้กลุ่ม  
ใหญ่คอย

ลาดตระเวนอยู่บนโนนเขาสูงไกลลิบ แต่ละคนอยู่ห่างกัน  
สามฉื่อ \*ดวงตาสาดส่องในพื้นที่บริเวณสามจั้ง\* เสียงการ  
เคลื่อนไหวแผ่กว้างในเขตสามลี้\* ลมพัดต้นหญ้าปลิว  
ไหว สกุนน้อยตกใจสัตว์ป่าชุมหมอบ หากเดินผ่านแล้ว  
เห็นชวานาทำตัวเหลวไหลแอบมองครุณีแรกแย้ม พวก  
เขาจะถูกตักเตือนและขับไล่จากเขตแดนในทันที

เขตตรงกลาง รวากับว่าไม่มีอะไรให้น่าชิมชั๊บ ต้นหญ้านิ่ง  
สงบเป็นพิเศษ สายลมที่พัดผ่านยังไม่ทำให้เส้นขนสั๊กเส้น  
กระดิก กระต่ายตัวหนึ่งส่งเสียงร้องคราหนึ่ง กระโดด  
ข้ามจากเนินหญ้าด้านบน เมื่อมันร้องอีกครั้งกลับหาย  
สาบสูญอยู่ใต้เนินหญ้าอย่างไร้ร่องรอย

ยอดหญ้าที่แน่นชนิดส่ายไปมา

“ตอนเย็นมีอาหารค่ำแล้ว...”

“หุบปาก! อย่ารบกวนนายท่านอาบน้ำ!”

เขตในสุด ไม่มีทหารคุ้มกันสวมเกราะที่คอยเผชิญหน้า  
กับศัตรูไม่มีเงาสายลับที่แอบซ่อนตัวอยู่ในความมืด มี  
เพียงเหล่าสาวงามก้มหน้ายิ้มหวานกลุ่มหนึ่ง สวมใส่ผ้า  
แพรถักทอด้วยไหมดิบมวยผมสวยงาม ทั้งหมดต่างม้วน  
ปลายเสื้อขึ้นเห็นแขนขาขาวเนียน กำลังยุ่งกับงานที่  
ริมน้ำรอบด้าน

“หวานซุน สบู่ในคีนี่ใช้ดอกตำลี (ดอกรักเร่) เสีย นาย  
ท่านกล่าวว่า พรุ่งนี้ท้องฟ้าจะมีดครึ้ม ฉะนั้นกลิ่นตัวต้อง  
หอมแจ่มกระจ่าง”

“ฉีดยาหม่อม กลิ่นดอกตำลึงหอมอยู่แล้ว กลิ่นกำยาน  
ของกระโปรงตัวนอกน่าจะไม่ต้องใส่เพิ่มแล้ว ใช้สมุนไพร  
บางๆ ที่มีกลิ่นหอมก็ได้เหมือนกัน”

“เสื้อตัวในใช้ผ้าไม้ดิบของไหวนาน อย่าใช้ผ้าฝ้ายนะ  
มันจะหายาไป”

นกขมิ้นนกนางแอ่นส่งเสียงร่ายเจื้อยแจ้ว เป็นถ้อยคำรีน  
หูของหนานฉี เหล่าสาวงานเดินเท้าเปล่าบนพื้นหญ้า ราว  
กับปีศาจจิ้งจอกโฉบงานที่โดนประณามบนโลกมนุษย์